

πολιτοστρατιωτής, ὁ. Ἰω. Γεννάδ. ἐν Ἄκρ. 2 Δεκ. 91.
πολιτοσύναξις, ἡ. Ἰω. Χριστόπ. 33.
πολιτοσύνη, ἡ. Ἰταλ. *cittadinanza*. Λεξ. νομοτεχν. 40.—Πρβλ. τὸ ἐξῆς. Οἱ παλαιοὶ ἔλεγαν ἀπλῶς πολιτεία ἄλλ' οἱ νεώτεροι ἔκριναν ἀναγκαίαν τὴν πλάσιν τῶν εἰδικωτέρων τούτων λέξεων.
πολιτοτής ἐπίτιμος, ἡ. Θ. Παπάζ. 49.
πολιτοφάγος, 2. Ἄκρ. 20 Αὐγ. 94.
πολιτοφιλολογικῆ ἡμερίς, ἡ. Ἄδ. Κορ. 09.
πολιτοφρονιά, ἡ. Χριστόφορος μοναχός (= Παπουλάκος) ἐν Ἀθηνῶν, 52.
πολιτοφύλακες, οἱ. Σ. Α. Κ. 61.—Γερ. Μαυρογιάν. 89.—Ν. Κοντ. λ. 89.
πολιτοφυλακῆ, ἡ. Σκαρλ. Βυζ.—Γερ. Μαυρογιάν. 89.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
πολιωνυμικά ἢ ἔθνικά ὀνόματα (ὡς λ. χ. τὸ Κωνσταντινουπολίτης.) Ἄδ. Κορ. 796 ἐν Γραμματικῇ του τῆς κοιν. ἑλ. γλώσσης, σελ. 57.
πολλαπλασιασμοί, ἡ. Παλάν. Βασιλόπ. 03.—Ν. Κοντ. λεξ. 89.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.—Ἡ λέξ. ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. σημειοῦται ὡς ἀμφίβολου ἀναγνώσεως, ἡ δὲ πολλαπλασίωσις συνήθης.
πολλαπλασιαστέον. Παλάν. Βασιλόπ. 03.—πολλαπλασιαστέος, 3. Γ. Κ. Βούρης 43.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
παλλαπλασιαστήριον, τό. (βοτ.) Γαλ. *serre de multiplication*. Ἄγ. Βλ. λ. 97.
πολλαπλασιαστής, ὁ. Ν. Θεοτ.—Γ. Κ. Βούρης 43.—Β. Λάκ. 61.—Ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. οὐδὲ τὸ πολὺ π λ α σ ι α σ τ ῆ ς εὐρίηται.
πολλαπλασιαστικός, 3. Σχ. Λεβ. λ. 61.—Ν. Κοντ. λ. 89.
πολλαπλασματίτις, ἡ. ὄν. νόσου καλπαζούσης, ἐξ ἧς πάσχει οἰκονομολόγος τις. «Ἐφ.» 24 Σεπτ. 90.
πολλαπλότερος, ὁάτος· συγκριτ. καὶ ὑπερβ. τοῦ πολλαπλοῦς. Τ. Ε. Δρακ. 49.
πολλαπλόηχος, 2. Σχ. Λεβ. λ. 61.
πολλαπλότης, ἡ. Μαργ. Εὐάγγελ. 86.
πολλαπλόφθογγος, 2. Σχ. Λεβ. λ. 61.
πολλοστημορίως. Στ. Ἐέν. ἐν Βρετ. ἀστ. 13 Νο. 91.
πολλότερος, 3. (= πλειότερος) Ἄδ. Κορ. 13.
πολοανατολικός, 3. (ἄνεμος.) Δ. Κ. Παπαγεωργ. 89.

πολογνώμων, ὁ. Ἰω. Ν. Λεβ. 53.
πολοδείκτης, ὁ. Σκαρλ. Βυζ.—Γρ. Χαντς. 70.—Ν. Κοντ. λ. 89.
πολοδόκη, ἡ. Γαλ. *plaque de pivot*. Ὀνομ. ναυτ. 58.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
πολοδυνικός, 3. Δ. Κ. Παπαγεωργ. 89.
πολοθῆρας, ὁ. Ἀνδρέ. Ἄκρ. 14 Σεπτ. 98.
πολομόλησις, ἡ. Γαλ. *polarisation*. Ἐρμ. λόγ. 19.—Ἴδε καὶ πόλωσις.
πολοσκοπίον, τό. Τιμ. Ἀργυροπ. 91.
πολώ-ω. πεπολωμένος. Στ. Π. Ἐμ. Γιαννόπ.—Τιμ. Ἀργυροπ. 91.
πολοποιήσις, ἡ. Ἄκρ. 16 Φεβρ. 94.
πολότης, ἡ. Ἰω. Ὀλ.
πολοφαγία, ἡ.
πολοφάγοι, οἱ. Ἄκρ. 20 Αὐγ. 88.
πολυάγγειον, τό. γένος φυτῶν. Σχ. Λεβ. λ. 61.
πολυάγκωνος, 2. (ὄγκος.) Ἰω. Καρασ. = **πολυαδελφία**, ἡ. κλάσις φυτῶν κατὰ Λινναῖον. Ἄ. Γαζ.—Ἡ λέξ. ὑπάρχει ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. ἀλλ' ὄχι κατὰ ταύτην τὴν σημασ.
πολυάδην, ἡ πολυάδενος, 2.
πολυαιαποπότης, ὁ. Δ. Γουζ. 07.
Πολυαῖνη, ἡ. ὄν. δήμου. Ἐφετηρ. Ἄ. Ἰ. Κλάδου 37. Ἡ λέξ. αὕτη θὰ εἶναι φοβόσμαι μεταπονήσις Ἑλληνικῆ τῆς Πολιάνασ πιθανῶς ξένης.
πολυαῖσθητος, 2. Π. Κοδρ.
πολυαῖων, 2. (πόλεμος.) Ἄκρ. 30 Δεκεμ. 87.
πολυαῖωνος, 2. Γ. Α. Στριφτόμπολ. 84.—Ἄστρ. 2 Ἰαν. 95.
πολυακανθώδης, 2. Δ. Γουζ. 07.
πολυακλασία, ἡ. Ἄκρ. 6 Νο. 92.
πολυάκουστος, 2. Πανεπιστήμιον 3 Σεπτ. 92.
πολύαντος, 2. (Σαλαμίς. κράτος.) «Ἐφ.» 1 Σεπτ. 89.—Ἄκρ. 14 Ὀκτ. 94. = **πολύαλδον**, τό.
πολυάλευρος, 2. Γρ. Παλαιολόγ. 28.
πολυαλίτης, ὁ. (ὀρυκτολογ.) Ἄν. Κορδ. 88.
πολυαμίνιον, τό. (χημ.) Α. Κ. Δαμβ.
πολυαναγνώστης, ὁ πατριάρχης Φώτιος.—Κ. Κοντογ. 66.
πολυάνεμος, 2. (στοά.) Σ. Α. Κ. 51
πολυανθρακούχος, 2. (χημ.) Γ. Α. Κρίν. 80.
πολυανθρωπίζεσθαι. πολυανθρωπισθῆ. Γρ. Παλαιολόγ. 28.
πολυανθρωπισμός, ὁ. Ἄθ. Σταγ.

